

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERADT NYASTE

SÖNDAGSMAGASIN.

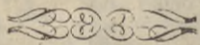
N:o 51. Utkommer hvarje Söndag. Göteborg den 16 December 1855. Pris för år: 6 R:dr 32 sk. B:co. IX årgången

Franska Gardes-kyrassier.

Franska gardes-kyrassierer.

Det var eftermiddagen den 18 Juni 1815 i slaget vid Waterloo, då under den af franska armeens allmänna upplösning ännu en reservbataljon af franska gardesgrenadierer, kommenderad af hjälten Cambonne, höll sig tillsammans — en klippa i det upprörda hafvet — äntligen dukade äfven denna granitkolonn under med det förtviflade ropet: "Gardet dör, men det gifver sig icke!" Från detta ögonblick fanns ej mera något franskt kejsargarde. Det hvilade trettionio år i grafven; med ett lysande minne i historiens böcker, så som mönster i alla tider för militärisk bravur och disciplin. Det har nu åter stått upp under Napoleon III och har vid Sebastopols murar bevisat, att fädernas tappre ande öfvergått på sönerna. — De återställda regimen-tena af gardes-kyrassiererna utmärka sig genom pryddlig uniform och förträfflig hållning. Vi gifva i dagens Magasin en trogen afbild af dessa hjeltars utseende.

Praktisk anvisning om konstgjord odling af fisk.

(AF COSTE.)

(For's. fr. N:o 50.)

En af de största svårigheter, som hindra fiskarnas förökelse i naturliga tillstånd, är den omständigheten, att många vatten sakna flata, bugtiga och af vattenväxter skyddade stränder, der rommen, skyddad mot faror, kan afsättas och utkomma i ett grundare vatten. Så finner man att i sådana sjöar, hvilkas stränder äro brant sluttande och som öfverallt hafva ett lika djup, till och med de vanligaste fiskarter blott föga föröka sig. Användningen af korgar eller lådor ersätter denna naturliga brist, emedan dessa medel tillåta att bibehålla äggen i närheten af vattnets yta, der solstrålarna kunna inverka på dem, samt utomdess med konst uppfylla alla vilkor, som fiskarnas instinkt i naturliga tillståndet uppsöker.

I många fall är det bristen på flytande vatten, som hindrar vissa arter från att fortplanta sig, om också fiskarna själva icke nödvändigt behöfva flytande vatten. De i dammarne lefvande forellerna leka i dem, och hannarne befrukta äfven äggen, men dessa ägg sjunka sedan till botten och för-

qvävas här. Honan arbetar förgäfves på att hålla dem rena; det lyckas henne knappt eller ock lyckas det, oaktadt all användsorgfällighet, blott några dagar. De öfverdragas af kryptogamer och den förqvädda grodden kan icke utveckla sig till lif, såframt ej en ström af rinnande vatten tränger fram emellan dem.

Kläcknings-apparaterna häfva fullständigt alla svårigheter. Det är tillräckligt att ur dessa dammar eller sjöar upptaga några honor och hannar, för att fullborda den konstgjorda befruktningen, och deras romm, som utan denna apparat skulle blifvit förderfvad, åstadkommer då nya fiskar, som tjena till att ånyo befolka vattnet.

3. Äggens utveckling, ungarnes framkomst och nödig sorgfällighet under kläckningen.

Några ögonblick äro tillräckliga för att åstadkomma en i ögonen fallande förändring hos äggen, hvilkas framkomst och konstgjorda befruktning man har åstadkommit. Det är såsom om deras innehåll grumlade sig, som om de blefvo vida mörkare än de voro i det ögonblick de framträdde, men sedan åter småningom antoge sitt genomskinliga tillstånd. Vid samma tid visar sig en liten fläck af kretsformig gestalt, som förut icke syntes, på en punkt af det inre ägget. Denna punkt uppkommer genom sammanträdandet af småkorn, som nu bilda det som man kallar frö, och genom sammanflytandet af oljaktiga småpartiklar, som gruppera sig omkring detta frö. Denna förändring, som man med orätt har ansett som ett säkert tecken till befruktningen, eger rum såväl hos de ägg som hafva erfärit inflytande af sädesvätskan, som hos dem, vilka icke äro befruktade; blott med den skillnad, att den hos de sistnämnda försiggår på ett långsammare och mera oregelbundet sätt.

Men om intet med obehägnade ögon skönjbart kännetecken i de första dagarna tillräckligt urskiljer de befruktade äggen från de obefruktade, så försvinner likväl denna ovisshet, så snart man tager sin tillflykt till förstöringsverktyg.

De obefruktade äggen förmulna antingen ganska hastigt, eller kunna de blifva allimer ogenomskinliga, eller hvita, eller bibehålla sin genomskinlighet, utan att den ringaste förändring försiggår i deras inre. Jag har sett betydliga äggsamlingar af lax, forell och gädda bibehålla sig ända till den tiden, då

de andra äggen från samma liggtid och som varit i beröring med samma mjölk, bragte i dagen det späda ynglet.

Deremot på de ägg, som lifvas af de befruktade molekulerna, ser man efter en viss tid, som omvexlar alltefter arterna, men äfven beror af vattnets temperatur, på äggets inre klot en linie uppstå, som föreställer en fjerdedels vinkel. Denna linie, som ser hvitaktig ut, om man betraktar äggen mot en dunkel bakgrund, men dunkel, om man håller den emot dagern, såsom våra fruntimmer göra, då de pröfva hönsäggen, utgör början till fostret och visar dess ryggrad. Medan denna linie vid framåtskridande utveckling tillväxer, förlänger sig dess ena ända för att bilda stjerten, under det den andra utbreder sig till en spadlik form. Denna sista ända bildar embryots hufvud, hvarpå man icke länge kan tvifla, enär man snart kan urskilja ögonen, hvilka visa sig som två svartbruna punkter, äro lätta att urskilja och ensamme för sig intaga nära två tredjedelar af hufvudmassan. I den mån, som formerna med hvar dagtydligt utveckla sig, ser man genom äggets membran äfven med större tydlighet de ansenliga rörelserna hos den lilla fisken, som vrider sig omkring sig sjelf och hufvudsakligen rörer stjerten. Snart är nu frigörelsens ögonblick inne, och dessa rörelser, som sannolikt bidraga till sönderslitandet af de hinnor, inom hvilka embryot är inneslutet, blifva nu lifvigare. Hos laxar och foreller inträffar äfven ett annat tecken, som antyder den förestående framkomsten. Äggets yttre omhölje blifver nämligen litet dunkelt och liksom kliartadt. Hos andra fiskarter, på hvilka jag gaf akt, fann jag detta kännetecken mindre i ögonen fallande. Slutligen visar sig en liten öppning i äggets hinnor, och sedan kommer genast den del af embryot, som ligger under denna öppning, i dagen. Vanligen framkommer först hufvudet eller stjerten, men stundom utvecklar sig äfven navelblåsan först och framtrader före dessa delar.

Hvilken del också må utveckla sig, så är den unga fisken ännu icke fri i sina rörelser, emedan mer än hälften af hans kropp förblifver innesluten. Genom upprepade rörelser lyckas det honom att utvidga öppningen i äggets membran, och efter flere timmar är hans befrielse fullständig. Membranerna, som hittills gynnade hans utveckling men icke tjenade till bildning af något särskilt organ, och alltså nu äro öfverflödiga,

upplösa sig genast på stället eller ock bortföras de af vattnets strömning.

Vissa arter, såsom gäddan, simma sedan genast omkring i vattnet, der de utsluppit, under det att andra, t. ex. lax och forell, besvärade af en omätligt stor nafvelblåsa (se fig. 9), blott med möda röra sig, och derföre blifva liggande på ena sidan eller på sjelfva nafvelblåsan. Några individer försöka likväl att röra sig framåt, samt lyckas äfven dermed efter stora ansträngningar, men sjunka snart till följe af sin tyngd åter till marken.

Den tid som åtgår till utkläckningen är olika hos olika arter. Några, såsom gäddan, uppnå sin utveckling inom åtta, tio eller femton dagar; andra, såsom laxen, behöfva halfannan eller två månader för att uppnå sin bildning.

Dessutom försiggår utvecklingen mer eller mindre hastigt, allt eftersom vattnet, i hvilket de befruktade äggen befinna sig, har en mer eller mindre hög temperatur. Gädd-ägg, som legat i ett kärl, hvars vatten varit utsatt för solstrålarne och aldrig förnyats, behöfde blott nio dagar för att framkomma, under det att andra, som stodo i skuggan och hvilkas vatten allt emellanåt ombyttes, behöfde 18 och 20 dagar. Så behöfdes också 20 dagar för rödingens ägg, som under bättre förhållanden skulle hafva varit färdiga inom 12 eller 15 dagar. Ännu större olikheter märker man med afseende på äggen af andra arter af lax-familjen. I en varm källa kan man efter vid pass 30 dagar få fram äggen efter foreller och laxar, under det att samma ägg i kallare vatten först vid slutet af sjunde eller åttonde veckan skulle hafva frambragt yuglet. Kläckningstiden kan förlängas till och med till 110 dagar, såsom ett försök af herr Shaw i Skottland har visat.

Under utvecklingen böra äggen icke öfverlemnas åt sig sjelfva, utan fordra fastmer en viss tillsyn. Man måste ofta besigtiga dem och, med ett ord, egna dem en omsorg som betydligt underlättas genom den af mig beskrifna kläckningsapparaten.

Antingen man nu använder de konstgjorda bäckarnn som jag har föreslagit, eller begagnar någon annan apparat, så måste man alltid med sorgfällighet undvika att sammanhopa äggen, emedan denna sammanhopning hindrar en sorgfälligt aktgifvelse på äggen. Dessutom kan deras utveckling genom denna fördröjas eller till och med afbrytas. Of-

ta uppkommer deraf en ännu allvarsammare olägenhet: då nämligen ett af äggen förstöres och öfverdrages af kryptogamer, så ser man snart dessa kryptogamer utbreda sig äfven till de närliggande äggen, hvilka då inom få dagar öfverdragas af dessa snyltgäster och bortdö. Det enda medlet mot denna olägenhet, hvars omfång vid en mindre sammanhopning af äggen hade varit ringare, består deri, att man ur kläckapparaten hastigt aflägsnar alla de ägg, som visa spår till förderf. Om man ej vil uppföra dem, utan försöka deras räddning dermed, att man medelst en pensel aflägsnar de parasitiska växterna, så gör man sig dermed icke blott en onyttig möda, emedan de en gång af snyltgäster öfverdragna äggen äro för alltid döda, utan man förstörar dermed äfven det onda, ty man utbreder dermed de farliga kryptogamernas med penseln lösryckta groddkorn öfver de friska äggen.

Likväl gifves det fall, då användandet af en pensel är oundgänglig och verksam, nämligen då fällningar ur vattnet bilda ett tjockt lager öfver äggen. Äfven sådane fällningar skada nämligen embryots utveckling, och man måste derföre draga försorg om att aflägsna dem ifrån äggen, på det sättet att man lätt öfverfar dem med de fina håren af en gräfsvinspensel, sådan som målare nyttja (se fig. 7). Vidare behöfves människans hjälp, om insektlarver, som i vissa vatten finnas till stort antal, angripa äggen. Dessa äro fiender, från hvilka man måste fria sig.

4. De unga fiskarnas näring

Genast efter framkomsten iakttaga de unga fiskarna en sträng diet, hvars slut alltefter arternas olikhet förr eller sednare inträder, men hos alla antydes genom nafvelblåsans försvinnande (se fig. 10). Hungern uppvaknar hos dem först då, när de närande elementer, som i denna blåsa innehöllos, blifvit uppsugda; men så länge dessa kunna förslå till deras tillväxt, vilja de ej hafva annan slags näring. De iakttagelser, som jag i detta hänseende gjort på en stor mängd fiskar, särdeles på forell och lax, öfverensstämma i alla afseenden med dem Jacobi gjort. Likasom han, har äfven jag sett, att forellen först emot slutet af fjerdde veckan börjar äta, och att laxen först sex veckor efter sin födelse uppsöker näring.

Kännen domen om detta förhållande är ej utan vigt för praktiken, emedan det noga antyder den tidpunkt, vid hvilken man bör fo-

dra de unga fiskarna. Att innan nafvelblåsans försvinnande, t. ex. på femte eller sjette dagen, gifva dem näring, såsom herr Haxo, efter de båda fiskarnes i Bresse förredöme, rekommenderar med hänsigt till forellerna, skulle vara ett klandervärdt förfarande, om det ock icke af tvenne grunder vore fullkomligt onyttigt, emedan de unga forellerna dels vid denna tid af sin tillvaro hämta sin näring från nafvelblåsan, som ensam längre än en månads tid är tillräcklig för alla deras behof, och dels äfven icke kunna assimilera andra näringsmedel, emedan deras inelfvor ännu icke äro tillräckligt utvecklade, för att upptaga och smälta dem.

Utom att den är öfverflödig, kan en förtidig näring äfven blifva skadlig, isynnerhet om de med konst erhållna späda fiskarne befinna sig i stor mängd inom ett inskränkt utrymme. De animaliska näringsämnen, som man gifver dem, samla sig, så ringa ock antalet af dem må vara, då de ej användas, dag ifrån dag alltmera på kärlets botten, förmultna der och blifva, såsom jag af erfarenhet vet, en dödsorsak för de små fiskarna.

Hvilken art man också må ha erhållit genom den konstgjorda befruktningen och kläckningen, så kan man alltid bespara sig att gifva näring åt de nyfödda, så länge nafvelblåsan ännu är förhanden. Till och med den glupska gäddan är underkastad denna lag. Medan jag skrifver detta, har jag framför mig fiskar, som framkommit för 20 dagar sedan, samt ännu alltid hafva spår till nafvelblåsa, och derföre icke tänka på någon annan näring.

Men isynnerhet i fråga om laxar och foreller är det icke nog med att lära känna tiden, då ungarna uppsöka näring, utan man måste också veta hvilken slags näring man först bör gifva dem, på det de må öfvergå till småfisk. Denna uppgift, af hvars lösning framgången af en afvel i stort beror, synes mig nu fullkomligt hafva blifvit afgjord genom talrika och mångfaldiga försök, som hafva lyckats dels i anstalten vid Hüningen, dels också i mitt laboratorium i *College de France*.

Redan år 1849 visade jag i en skrift om den konstgjorda fiskafveln och inrättandet af fiskdammar, till följd af noggranna försök, att man med en massa af finhackadt kött kan nära de späda fiskarna och åstadkomma deras snara tillväxt. Då detta resultat var vunnet med unga ålar, som befunno sig tusentals inom ett

VICTOR EMANUEL, KONUNG, AF SARDINIEN

ganska inskränkt utrymme, försökte jag samman utfodring äfven för unga laxar och foreller. Rått kött skars och hackades, ända till dess det befann sig i ett nästan grötligt tillstånd, och tilldelades då genast de unga fiskarna, som med girighet uppslukade de enskilda delar deraf som sväfvade i vattnet. Jag var nu förvissad om att denna näring var lämplig för de små djuren, och att man inom en liten rymd på detta sätt kunde underhålla icke blott de unga ålarna, utan äfven unga laxar och foreller i stor mängd.

Emellertid behöfves särdeles mycken tid för att söndersmåla det råa muskelköttet i så små delar, att det kan sväljas af så ovanligt små fiskar. Äfven svårigheten att i vattnet fördela en så kempakt och sammanklubbade massa, som den, hvilken uppkommer af det råa muskelköttets sönderhackning, gör användningen af detta näringsmedel svår och jag har därför måst se mig om efter lättare sätt att gå tillväga. Då fick herr Chantrant, som har uppsigt öfver kläckningsanstalterna i *Colleg. de France*, det infallet att ersätta rått kött med kokadt. Denna förändring hade all den framgång, som jag hade väntat mig deraf, ty den tillät mig att med ringa omkostnad på en rymd af 55 centimeters längd, med 15 cent. bredd och 8 cent. djup, samtidigt tvenne nära och uppdraga inemot 2000 unga laxar. Kokadt nötkött, som man sönderhackar, sönderrifver eller sönderskär, till dess det erhållit den finhet som passar för de små djuren, och sålunda förvandlas i en massa, hvars partiklar lätt skilja sig ifrån hvarandra, synes mig hittills vara det tjenligaste näringsmedlet för unga fiskar, då de erfara de första känslorna af hunger.

Erfarenheten har visat mig, att detta sätt att uppföda fisken har stora företräden framför användandet af kokad oxlefver och kokad oxblod. Dessa sistnämnda ämnen uppsökas af unga laxar och foreller mindre begärligt, än det på uppgifna sätt tillredda köttet. De föredraga framför dem till och med det hackade råa köttet af löjor, hvarmed herrarne Berthot och Detzem, i förvaringsrummen vid anstalten i Håningen, under de två sista åren födt och uppfödt fiskynglet. Detta hackade fiskkött upplöser sig likt kokadt oxkött i små masklika trådar, hvarefter isynnerhet laxarna visa sig mycket begärliga.

Af hvad slag också de näringsmedel man använder må vara, så måste man, om de ny-

födda, af hvilka man vill uppdraga en äfvel, befinna sig i trånga konstgjorda bäckar eller i stora kärl, uti hvilka vattnet, fastän alltjemt förnyadt, dock ej har hastigt aflopp, till undvikande af obehagliga tillfälligheter tid efter annan medelst en stor glashälfvert rensa bottnen i dessa bäckar eller kärl ifrån den föllning, som bildas genom de animaliska delar, som ej blifvit förtärda.

Jag tror att denna otägenhet, som utan sorgfällig uppmärksamhet kan hafva allvar samma föjder, lätt skulle kunna undvikas, om man i stället för den döda näringen använde lefvande och räckte den åt de unga laxarna och forellerna. Fastän de resultat, som jag erhöll då jag förför på detta sätt, ännu ingalunda genom en lång praxis blifvit bekräftade, så synas de likväl vara alltför tydliga, för att icke bora här meddelas.

Grodrommen, som af de båda fiskarne i Bresse så mycket beprisades, var det första jag försökte. Dessa batrachiers ägg lades i de lådor och kläckapparater, i hvilka laxar och foreller uppdrogos; de utvecklade sig i dem och ynglet kom fram, men hvarken smågrodorna eller ägghvitan, som omhöljer dem, uppsöktes af de unga laxarna och forellerna. Var denna näring efter deras smak? Det kan man ej veta, men smågrodorna voro för stora för att förtäras af så små fiskar. Grodynglet kan behåga fiskar om 8 à 9 månader, eller 1 à 2 år, men det kan säkerligen icke tjena till näring för unga fiskar, som knappt hafva förlorat sin nafvelblåsa. Jag måste således öfvergifva den tanken att nära dessa späda smådjur med grodromm.

Nu företog jag mig ett annat försök, som gaf mig de lyckligast resultat. Med konst befruktade gädd-ägg bragtes till utkläckning i kärl, uti hvilka unga laxar voro; ur dem utgingo små fiskar, som voro tillräckligt små för att lätt uppslukas, och flere personer hafva sjelfva åsett, huru de unga laxarna störtade sig öfver dem, så snart de befriade sig ur sin ägghud. Ofta uppåto de till och med hinnorna eller omhöljerna af de ägg som embryonerna öfvergifvit.

Jag drager därför ej i betänkande att rekommendera detta sätt att uppföda laxen såsom ett af de mest passande och tillika såsom ett sådant, som är i hög grad naturligt och väl egnadt för de unga laxarnes smak. Föröfrigt är det enkelt och lätt emedan det blott består uti att med konst befrukta äggen af gäddor, löjor och annan fisk

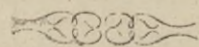
af ringa värde och antingen låta dem utkomma i en särskilt apparat eller i det vatten, hvori de unga fiskar, åt hvilka de äro ämnade, befinna sig.

En annan lefvande föda, som efter hvad jag erfarit, särdeles väl smakar unga foreller och laxar, består i de nästan mikroskopiska skorpdjuren (crustaceer) af slagtena *Cythere*, *Cyclops*, *Cyprina* o. s. v., hvilka man isynnerhet om våren i stor mängd finner i alla stillastående vatten. Man kan då fiska dem i så oerhörd mängd, att det ganska väl kunde vara möjligt att göra dem till de unga laxarnas hufvudnäring. Dessa mikroskopiska crustaceer, som alltjemt äro i rörelse i vattnet, förskaffa de unga laxarna och forellerna en näring, som de med största begärlighet kasta sig öfver.

Slutligen äro äfven helt små, nyfödda regnmaskar en älsklingsföda för unga foreller och laxar, men det är icke alltid lätt att förskaffa sig dem i tillräcklig mängd, så att man blott till ombyte kan gifva dem dessa.

Med hvilket näringssätt man ock må nytja med afseende på de unga fiskarna, antingen man gifver dem små lefvande fiskar, eller i brist på sådana, fodrar dem med kokadt kött, — så är det dock i alla händelser möjligt att föröka dem, att uppdraga dem till tusentals i mycket trånga utrymmen och åstadkomma hos dem en tillräckligt hastig tillväxt, för att sedan begagna dem till sätt-yngel för större vatten.

Men här måste samma sorgfällighet, samma näringsmethod fortsättas. En väl förstådd sparsamhet fordrar till och med att man i alla åldrar gifver dem näring. Dermed hindrar man icke allenast att de köttätande arterna förstöra hvarandra ömsesidigt, utan man påskyndar äfven derigenom deras tillväxt och erhåller derigenom en snarare och större afkastning än om man inskränker dem till de näringsmedel, som de sjelfmant finna på sina boningsorter. Föröfrigt är det mycket lättare att underhålla fiskarne, ju äldre de äro. Åt ettåriga laxar kan man till ex. gifva grodromm, yngel af löjor, vattenmolusker, små sötvattenskräftor o. s. v. De ännu äldre åtnöja sig med åtskilligt skräde af kött ifrån köket och af hvarjehanda husdjur.

Återblick.

Vid prisutdelningen i Industrialpalatset har fransmännen kejsare tagit sig anledning, icke att uttala sig öfver näringsflitens framsteg och förhoppningar, utan att rigta till Europa ett politiskt manifest, som öfverraskat hela den politiska världen och hvars betydelse icke kan underskattas. Hvarje sats af detta tal skulle reta till eftertanke, till och med om det icke plötsligen uppdykat som en enstaka företeelse. Men andra saker ha förutgått, som härmed stå i förbindelse och kommentera kejsarens ord.

Lord-mayorns bankett i London, som förenade Englands mest ansedde män, blef gifven för hela Europa, för att åt offentligheten afslöja kabinettets tänkesätt. I en toast yttrade han, att krigets ändamål hade utvidgats och att det icke skulle sluta innan Ryssland bragts derhän, att det icke äny kunde utmana Europa.

I denna afsigt skall det icke blott göras ett slut på Rysslands uteslutande protektorat öfver Donau-furstendömena, utan Ryska regeringen tillika betagas hvarje möjlighet, att i framtiden få något protektorat öfver dessa länder. Eröfringen af Bessarabien hör till nästa års fältlägs förnämsta uppgifter, för att kunna förskaffa Moldau åter en sjökust, och romanska folket en större kraft och en lifligare nationalkänsla, hvilket skall göra det till Rysslands motståndare och sporra det till att eftertryckligare försvara sitt oberocnde.

Att general Canroberts sändning till Sverige varit af politisk syftning torde väl knappt kunna bestridas; men de olika gissningarne om dess verkliga ändamål, vilja vi tills vidare lemna derhän.

Engelska regeringen ämnar göra ett nytt lån af 16 millioner pund sterling, för att användas till krigsrustningar och i synnerhet till byggande af 50 simmande batterier, 200 kanon- och mörsarbåtar, hvilka redan till en del äro under arbete. Frankrike tyckes deremot bereda sig, om än mera tyst, på ett långvarigt krig. Kejsarens yttrande, att neutralitet vore det sämsta val en regering i närvarande fall kunde taga, torde kanske i en framtid få en nog kännbar betydelse. Times sjöng icke för länge sedan för Neapel en liten visa, som slöt med de orden: »Hvilken rigtning vår regering än tar, så kan konungen af Neapel vara öfvertygad, att dess sluträkning en gång kommer och, då den kommer, blir den fullständig.»

Utrikes Nyheter.

Belgien. Efter långt motstånd har militärmyndigheten medgifvit en utvidgning af staden Antwerpen, och det begäras nu af kamrarna ett kreditlån på 9 mill francs till att samtidigt utvidga befästningarne.

Danmark. General Canrobert, som inträffade i Köpenhamn d. 24 Nov. och Måndagen derefter mottogs af konungen på slottet Christiansborg har funnit ett entusiastiskt mottagande, änskönt man vill påstå att det här finnes ett likaså starkt neutralitets- som krigsparti. — Öppnandet af Sundtullskongressen har uppskjutits på grund af amerikanske gerandens betänkande, huruvida han försin regering får deltaga uti densamma.

Frankrike. Konungen af Sardinien mottogs den 23 Nov. i Paris med samma hedersbetygelser som drottning Victoria vid hennes intåg. Man hade dock väntat ännu en annan kunglig gäst, konungen af Belgien; men hvilken af sjukligheten har måst afslå inbjudningen. — Hertigen af Cambridge har dagen före konungens af Sardinien ankomst oförmodadt lemnat Paris. — Guldfälten vid Apponagueloden i franska Guyana är ingen dikt; tvärtom har man der funnit ganska solida klimpar af nästan 2 urz guldigt

guld. — Alma-bryggan i Paris har sänkt sig och blifvit spärrad.

Grekland. Kamrarna ha åter öppnats d. 16 Nov. ett throntal af konungen, hvaruti det förra kabinettets entledigande betecknas som en nationel nödvändighet och förhållandet till Vestmagterna och Porten skildras som vänligt.

Italien. I Rom har den som deltagare i sammansvärjningen d. 15 Aug. 1853 till lifstids fängelse dömd Mancini, som förstälde sig vansinnig och för tre månader sedan rynde från hospitalet, men i utlandet icke kunde finna medel till fortkomst, åter blifvit gripen d. 13 Nov.

Ryssland. Kejsaren har natten till d. 20 Nov. återvänt till Petersburg, sedan förut på hans befallning hufvudstadens krigstillstånd hade blifvit upphäfdt. Oaktadt finansernas trångmål har kejsaren beslutit att så fort som möjligt anlägga ett jernbansnät i alla rikets hufvudrigtingar och hvartill utrikes sällskaper skola uppmanas. Då dessa banor skola sträcka sig genom trakter, som öfverhufvud endast eger 300 invånare på 1 geogr. qv. mil, och der välmågan och trafiken är ringa, torde en sådan anläggning stöta på svårigheter. — Från England skrifer man, att ett lån för rysk räkning skall vara afslutadt i Berlin. — I Petersburg rådslår man om planen till en allmän folkbeväpning; men ett fullständigt beväpnadt folk i en despotiskt regerad stat är icke utan fara. — Spanmålsutförelse — med undantag af hvete — har icke blott blifvit förbjudet sjöledes, utan äfven landvägen från Polen och Ryssland. Det tyckes emellertid finnas så litet att exportera, att tvärtom mycket spanmål uppköpes för Rysslands räkning på hela prussiska gränsen ända från Memel till Myslowitz.

Storbritannien. De lediga minister-embetena ha ändtligen blifvit återbesatta. Henry Labouchère, som sedan 1832 nästan deltagit i alla förvaltningar och senast var handelsminister från 1847 till 1852, churu ingen talare, men en sakkunnig affärsman, har erhållit kolonialministeren, och storsigillbevararen, hertigen af Argyll, har jemte denna post antagit den af generalpostmästare. — Den 20 Nov. valdes sir Charles Napier till parlamentsledamot för Southwark. — Konungen af Sardinien skall under sitt besök vid engelska hovet af drottning Victoria smyckas med Bathordens storkors.

Turkiet. Den blodiga konflikt, som om aftonen d. 4 Nov. utbröt i Konstantinopel mellan franska och tunesiska soldater, skildras som en yttring af den missbelåtnhet som turkiska folket känner öfver det vesterländska herraväldets vilkorliga kringgripande och alla lifsmåls förfärliga stegring. Kriget bringar väl peningar i stor massa i omlopp, men de vandra ned i de företagsamma Grekerns och Armoriens fickor, under det att de tröge Turkarne endast få vidkännas sakernas obehagliga ställning och den bittraste nöd. Då emellertid utom några Softas inga Turkar deltaga i striden, torde man tills vidare ej sätta stort förlitande till ofvananförda uppgift.

Mexiko. General Alvarez tillfände likasom hans företrädare en möjligheten af att kunna införa något ordnad

statsskick, har nedlagt högsta statsvärdigheten, hvilken derefter uppdragits åt general Commonfort. I provinserna drifva generalerna Vidourri, Castro och andra sitt spel. Republiken tyckes vara i upplösningstillstånd och yankes äse detta tillstånd leende — öfvertygade, att detta vidsträckt område snart skulle falla i deras händer.

Salongen.

De eleganta damerna i Paris . . . Håll! Hvem är en elegant dame? Hvad är elegans? Alla tala om elegans och bland tusende torde knappt en någorlunda kunna förklara hvad det vill säga. Skönhet är en gåfva af naturen och elegans likaså; men en dame kan vara skön, mycket skön utan ett spår af elegans, men utan denna saknar hon också förmågan att intaga, under det att en verklig elegant dame på det närmaste kan umbära skönheten. Och likasom det gifves olika slags skönhet, så gifves det äfven olika slags elegans. Denna kan man finna hos en bondflicka, som med en kruka på hufvudet, stödjande begge händerna på höfterna, med en blomma i munnen kommer från källan. Elegansen är en annan hos tyskor, fransyskor, engelskor, spanjorskor, ty det beror helt och hållet på väsen och sätt, hon framträder på sätt och vis hos en dame i Buenos-Ayres, som rökar en cigarr hos en spanjorska, i dess behandling af sin solfjäder, hos en fransyska då hon går o. s. v. Alla slag elegans ha en familjlikhet med hvarandra, men hvar och en är likväl olik den andra, så att icke hvarje slags elegans passar för hvarje dame. En dame kan äfven i sin morgondragt, bland sina blommor o. s. v. vara högst elegant, deremot korsetten och visar sig i stor paryr. Den elegans, som på en bal, kl. 3 om morgonen och efter 10 dansar bibehållit sig frisk, är en helt annan än den, som redan vid midnatt visar sig med skrynklig klädsel. Den verkliga eleganta damen kommer tillbaka från balen så som hon gick dit, utan att hafva förlorat en nål, ett band eller ett — hjerta.

Le icke, mina damer: hjertat spelar vid elegansen en ganska stor och viktig rol, ty elegansen härlyter ingalunda från den önskan att blott behaga. En dame, som icke älskar, kan omöjligt vara mycket elegant; men den, som älskar för mycket, skall ännu mera aflägnas från denna fullkomlighet. En smula kärlek, höjer, upphjelpar elegansen; för mycket, ända till passionerad kärlek hindrar och förtrycker densamma. Det rätta är: att behaga alla, men blott vilja bemärkas af en; att vilja behaga alla lika mycket, är för mycket; att blott vilja behaga en, för litet.

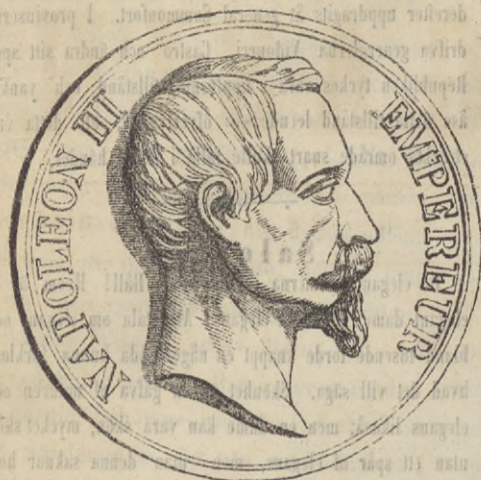
(Forts.)

Pariser-Expositionens Medalj.

Enligt uppgift i Gotheborgs Handels och Sjöfarts Tidning hafva följande exponenter från Gåtheborg erhållit Bronzmedaljen: Rosentunds Spinneri-aktie-bolag, för bomullsgarn, samt Herr Lampe & Co och Prytz & Wienecken båda för Cigarrer. En afbildning af denna medalj återfinnas på sista sidan af dagens Magasin.

Korrespondens.

Herr A. i Ö. För tillbudet tackas men kan ej begagnas.

Prismedaljen vid Pariser-expositionen.

Pariser-moder för December.

Till våra Läsare!

Det stegrade antal prenumeranter på vårt

Illustreradt nyaste Söndagsmagasin,

som nästkommande år börjar sin tionde årgång, öfvertygar oss å ena sidan, att våra bemödanden med välvilja omfattas; men å andra sidan ålägger det äfven oss att så mycket som möjligt söka bibehålla det vunna förtroendet.

Således ha vi hört flere yttra den önskan, att Följetongsafdelningen måtte komma att för hvarje nummer innehålla något mera text, och för att visa, huru gerna vi äro beredda att vilfara sådant, som ligger inom vår förmåga, har utgifvaren redan införskrifvit ny och finare stil, med hvilken följetongsafdelningen nästa år blir satt, så att texten nära nog kommer att utgöra det dubbla mot i år. Den illustrerade Berättelse, som är ämnad att börja det nya året, är redan under öfversättning, och då dess innehåll på det högsta är underhållande, torde man vara nog öfverseende att ursäktas, att illustrationernas antal inskränkas till hälften mot förr, eller till en planch för hvartannat nummer.

Föröfrigt ha vi icke funnit någon annan ändring af nöden. Så länge kriget fortfar, skola vi hädanefter som hittills i ord och bild i Hufvudbladet återgifva det nyaste och bästa, äfvensom ur alla vetandets schakter magasinera sådana ämnen, som allmänt kunna uppfattas och intressera. Vi hafva för detta ändamål att välja ur en mängd erkänt goda utländska illustrerade Veckoblad och Tidskrifter. — För Musik-Bihanget är sörgjdt på samma sätt, och ha vi äfven af inländska tonsättare fått löfte om bidrag.

Söndagsmagasinet utkommer alltså nästa som detta år med ett nummer hvarje Söndag eller 52 nummer för hela året.

Hvarje nummer består af:

Hufvudbladet, som upptager och illustrerar blandade ämnen på 8 trespaltiga foliosidor;

Bihanget eller följetongsafdelningen, som uteslutande upptager romantiska berättelser på 8 tvåspaltiga oktavsidor; och

Musik-Bihanget, som, å 4 notsidor hvarje månad, upptager omväxlande Dansmusikoch Sångstycken.

Prenumerationsafgiften för hela året eller 52 nummer är som hittills 6 R:dr 32 sk. B:ko, postförvaltare-arvodet inberäknadt. Prenumeration emottages å alla Postkontor och Boklädor samt hos utgifvaren, herr C. Petersen. Göteborg i December 1855.

Redaktionen.

Härmed följer Bihanget: "Skogsblomman" pag. 15—22.

Nästa N:o utgifves den 23 December.

C. PETERSENS OFFICIN 1855.